

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກົດຫມາຍ
ວ່າດ້ວຍມູນມໍຣະດົກ ແລະພື້ນຖານ
ຂອງການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ພາກທີ I
ວ່າດ້ວຍບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ຫມວດທີ I
ມູນມໍຣະດົກ ແລະພື້ນຖານຂອງການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 1: ມູນມໍຣະດົກ.

ມູນມໍຣະດົກ ແມ່ນຊັບສົມບັດທຸກປະເພດລວມທັງສິດ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆຂອງຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດເວັ້ນເສຍແຕ່ສິດ ແລະ ພັນທະຊຶ່ງກົດຫມາຍ ຫລື ສັນຍາໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍຕົນເອງ.

ໃນມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ອາດຈະມີຊັບເດີມ ແລະ ສິນສົມສ້າງ.

ຊັບເດີມ ແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ຜົວ ຫຼື ແມ່ຍິງໄດ້ມາກ່ອນການແຕ່ງດອງ ຫລື ແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ໄດ້ມາຈາກການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຈາກການມອບ ຫລື ການຍົກຊັບໃຫ້ຜົວ ຫລື ແມ່ຍິງສະເພາະພາຍຫລັງການແຕ່ງດອງ ແລະແມ່ນຊັບສົມບັດທີ່ຍັງຄົງຢູ່ ຫລື ປ່ຽນສະພາບໄປເປັນຊັບສິ່ງຂອງໃໝ່ແລ້ວ.

ສິນສົມສ້າງແມ່ນສົມບັດທີ່ຜົວແມ່ຍິງນັ້ນສ້າງສາ ແລະຫາມາໄດ້ໃນເວລາເປັນຜົວແມ່ຍິງກັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຊັບສິ່ງຂອງທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ສ່ວນຕົວ ຊຶ່ງບໍ່ມີມູນຄ່າສູງ.

ມາດຕາ 2: ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແມ່ນການຕົກທອດຂອງຊັບສົມບັດ, ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ທີ່ເສຍຊີວິດໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳ.

ມາດຕາ 3: ມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ຖືກສານຕັດສິນເປັນຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດ.

ເມື່ອບຸກຄົນໃດຫາກຖືກສານຕັດສິນວ່າ ເປັນຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດໄປແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກຂອງບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນ ກໍຈະຕົກທອດເປັນຂອງຜູ້ທີ່ມີສິດສືບທອດ. ຖ້າວ່າພາຍຫຼັງມາບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນຫາກຍັງມີຊີວິດຢູ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນຕ້ອງລົງຊັບທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ ຫລື ສ່ວນຍັງເຫລືອຄືນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 4: ວັນເວລາເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແມ່ນເລີ່ມແຕ່ມື້ທີ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກໄດ້ເສັຽຊີວິດເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ຖືກສານຕັດສິນວ່າເປັນຜູ້ທີ່ຖືກເສັຽຊີວິດແລ້ວນັ້ນ ກໍໃຫ້ຖືເອົາມື້ອອກຄຳຕັດສິນຂອງສານເປັນມື້ເລີ່ມເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 5: ບ່ອນເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ບ່ອນເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແມ່ນບ່ອນຢູ່ປະຈຳສຸດທ້າຍຂອງເຈົ້າ ມູນມໍຣະດົກ, ຖ້າວ່າບ່ອນຢູ່ຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຫາກບໍ່ຈະແຈ້ງກໍໃຫ້ຖືເອົາບ່ອນມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນພື້ນຖານສຳຄັນຕັ້ງຢູ່ເປັນບ່ອນເປີດ.

ການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕ້ອງເຮັດຂ້ອງຫນ້າພະນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລືນາຍບ້ານ.

**ຫມວດທີ II
ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ**

ມາດຕາ 6: ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກມີ: ລູກ (ລູກຄົງ, ລູກລ້ຽງ, ລູກນ້ຳ), ຜົວ ຫລື ເມັງຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຖ້າວ່າເຈົ້າມູນມໍຣະດົກຫາກບໍ່ມີລູກ, ບໍ່ມີຜົວ ຫລື ເມັງແລ້ວຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ກໍຈະມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມລຳດັບດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຍາດສາຍຕັ້ງ: ພໍ່ແມ່ ຫລື ປູ່ຍ່າ, ພໍ່ເຖົ້າ ແມ່ເຖົ້າ ຫລື ທວດ;
2. ຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງ: ອ້າຍ, ເອື້ອຍ, ນ້ອງ ຫລື ປ້າລຸງ ອາວອາ, ນ້າປ່າວ, ນ້າສາວ ຫລື ຫລານ;
3. ລັດ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ໃນການແບ່ງມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຖ້າວ່າຜູ້ໃດຫາກເປັນຍາດຊື່ນຈຳກັບເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ກໍຈະແມ່ນຜູ້ນັ້ນເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບກ່ອນ. ສ່ວນຜູ້ທີ່ຢູ່ລຳດັບຕໍ່ໄປນັ້ນຈະໄດ້ຮັບກໍຕໍ່ເມື່ອ ຫາກບໍ່ມີຍາດຊື່ນຈຳກັບຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກເທົ່ານັ້ນ.

ຫມວດທີ III
ການເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 7: ການສັ່ງໂກງມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງໄດ້ປົດບັງ, ໂຍກຍ້າຍມູນມໍຣະດົກຫລາຍກ່ວາພູດທີ່ຕົນຈະໄດ້ຮັບນັ້ນກໍຈະບໍ່ໄດ້ມູນມໍຣະດົກແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ. ແຕ່ຖ້າວ່າການສັ່ງໂກງ, ປົດບັງ, ໂຍກຍ້າຍນັ້ນ ຫາກໜ້ອຍກ່ວາພູດຂອງຕົນທີ່ຈະໄດ້ຮັບແລ້ວກໍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພູດທີ່ຕົນຄວນໄດ້ຮັບນັ້ນຕື່ມອີກ.

ມາດຕານີ້ຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ ຊຶ່ງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກໄດ້ເຮັດພິໄນກຳຍົກຊັບສົມບັດນັ້ນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວແລ້ວ.

ມາດຕາ 8: ການເສັງສິດໃນການຮັບມູນມໍຣະດົກ.

ພໍ່ແມ່ທີ່ຖືກຕັດຂາດຈາກຄວາມເປັນພໍ່ແມ່ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງລູກ, ສ່ວນລູກນັ້ນກໍຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງພໍ່ແມ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພໍ່ແມ່ຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະໃນການລ້ຽງດູລູກຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກໍຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງລູກ. ສ່ວນລູກທີ່ເຖິງກະສຽນອາຍຸຫາກບໍ່ປະຕິບັດພັນທະໃນການລ້ຽງດູພໍ່ແມ່ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ ກໍຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງພໍ່ແມ່ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 9: ຜູ້ເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ຜູ້ເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ ຫລືຕາມພິໄນກຳມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ທີ່ຖືກສານຕັດສິນວ່າ ໄດ້ມີເຈດຕະນາ ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງເສັງຊີວິດ ຫລື ບາດເຈັບສາຫັດ ເພື່ອຍາດຊົງເອົາມູນມໍຣະດົກ;
2. ຜູ້ທີ່ໄດ້ທຳລາຍ, ປົດບັງ ຫລືປອມແປງພິໄນກຳທັງຫມົດ ຫລື ບາງສ່ວນ;
3. ຜູ້ທີ່ຢູ່ແຂວງ ຫລື ເມືອງດຽວກັນກັບຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດ ເມື່ອຮູ້ຂ່າວການເສັງຊີວິດແລ້ວຫາກບໍ່ມາມ້ຽນຄາບສົ່ງສະການ ຫລື ບໍ່ໄດ້ມອບຫມາຍໃຫ້ຄົນອື່ນມາຮ່ວມແທນຕົນໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນ;
4. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂົ່ມຂູ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກໃຫ້ເຮັດ, ຖອນ ຫລື ປ່ຽນແປງພິໄນກຳທັງຫມົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ;
5. ຜູ້ທີ່ໄດ້ປົດບັງ ຫລື ຊຸກເຊື່ອງຜູ້ກະທຳຜິດຕໍ່ຊີວິດ ຫລື ສຸຂະພາບຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງໃຫ້ໄດ້ຮັບບາດເຈັບສາຫັດ ຫລື ເສັງອົງຄະ;
6. ຜູ້ທີ່ຖືກສານຕັດສິນວ່າໄດ້ຫາຄວາມບໍ່ຈິງໃສ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ຫລື ໃສ່ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກດ້ວຍກັນຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 152 ຂອງກົດຫມາຍອາຍາ.

ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວມາເທິງນີ້ ຈະເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ

ຫາກໄດ້ສະແດງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນ ອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນເທົ່ານັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 5 ຂອງມາດຕານີ້.

ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກອາດຈະລົບລ້າງການເສັຽສິດດັ່ງກ່າວນັ້ນກໍໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງສະແດງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຫມວດທີ IV

ການຮັບ ແລະ ການສະລະມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 10: ການຮັບມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ ຕໍ່ສຳນັກງານທະບຽນສານ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນທີ່ເປີດການສືບທອດນັ້ນແລ້ວ ກໍຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ຮັບມູນມໍຣະດົກ.

ການຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ເຮັດຂຶ້ນໃນໄລຍະຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກໄດ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບມູນມໍຣະດົກຊຶ່ງເປັນພູດຂອງຜູ້ສະລະນັ້ນຕ້ອງສະແດງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນວ່າ ຈະຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວພາຍໃນໄລຍະເວລາທີ່ຍັງເຫລືອ. ຖ້າວ່າກຳນົດເວລາທີ່ຍັງເຫລືອນັ້ນຫາກຫລຸດ ສາມເດືອນ ຜູ້ທີ່ຈະຮັບນັ້ນມີສິດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານໃຫ້ຍືດເວລາອອກຕົ້ມອີກກໍໄດ້ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມເດືອນ.

ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນການຮັບມູນມໍຣະດົກໃຫ້ແກ່ຜູ້ສືບທອດໄວ້ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ.

ມາດຕາ 11: ມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພາຍໃນກຳນົດເວລາ.

ມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງຄົງເປັນວັດຖຸເດີມ ຊຶ່ງຕົກເປັນພູດຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວໄວ້ໃນວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 10 ເທິງນີ້ ແຕ່ມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວນັ້ນພັດມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ອື່ນຮັບເອົາ ຫລື ໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ລັດແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກທັງຫມົດນີ້ຈະສົ່ງຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ມາຮັບເອົານັ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ກ່ຽວຫາກໄດ້ຮັບຄວາມຍິນຍອມຈາກຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍິນຍອມແລ້ວ ສານຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນໃຫ້ ໃນເມື່ອຜູ້ກ່ຽວຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຕາມກົດໝາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳ ໄດ້ເສັຽຊີວິດພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ແຕ່ຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ ທີ່ຕົກເປັນພູດຂອງຜູ້ກ່ຽວຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 10 ເທິງນີ້ກໍໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ກ່ຽວເປັນຜູ້ມີສິດຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກນັ້ນ.

ມາດຕາ 12: ຂອບເຂດສິດໃນການຊື້ຂາດມູນມໍຣະດົກ.

ກ່ອນການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ກ່ອນການຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຮັບມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຖ້າວ່າຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ອື່ນຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຜູ້ປົກຄອງ ຫລື ຜູ້ສືບທອດທີ່ໄດ້ຄອບຄອງມູນມໍຣະດົກ ຈະບໍ່ມີສິດຊື້ຂາດມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອ:

1. ປົ້ນປົວ ເບິ່ງແຍງ ຫລື ມັ່ງນຄາບສິ່ງສະການເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ;
2. ເບິ່ງແຍງລ້ຽງດູບຸກຄົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການອຸປະກອນຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ;
3. ຊຳລະຄ່າແຮງງານອື່ນໆທີ່ຕົກເປັນພັນທະຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ;
4. ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 13: ການສະລະມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳມີສິດສະລະມູນມໍຣະດົກໃນໄລຍະ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ມີທີ່ໄດ້ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກເປັນຕົ້ນໄປ.

ຜູ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ ຕ້ອງສະແດງເຈດຈຳນົງຂອງຕົນອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໄວ້ໃນສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ໂດຍບອກຊື່ຂອງບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຕົນສະລະໃຫ້. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກນັ້ນກໍຈະຕົກທອດເປັນຂອງຜູ້ສືບທອດຜູ້ອື່ນຕາມກົດໝາຍ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ສະລະພູດມູນມໍຣະດົກຂອງຕົນ ແລະ ຜູ້ສືບທອດຂອງຜູ້ກ່ຽວບໍ່ມີສິດທາງເອົາມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ສະລະແລ້ວນັ້ນຄືນ.

ມາດຕາ 14: ການສະລະມູນມໍຣະດົກຂອງເດັກ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ແລະ ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດຈະສະລະມູນມໍຣະດົກບໍ່ໄດ້ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍິນຍອມຂອງພໍ່ ແມ່ ຫລື ຜູ້ປົກຄອງເທົ່ານັ້ນ.

ພາກທີ II

ວ່າດ້ວຍສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ

ໝວດທີ I

**ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງ
ບັນດາຜູ້ສືບທອດຕາມກົດໝາຍ**

ມາດຕາ 15: ກໍລະນີທີ່ພາໃຫ້ມີການສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ.

ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍຈະມີຂຶ້ນໄດ້ໃນກໍລະນີ:

1. ມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດພິໄນກຳມອບໃຫ້ບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງສືບທອດ;
2. ພິໄນກຳເປັນໂມຄະ ຫລືຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳໄດ້ເສັຽຊີວິດກ່ອນການເປີດການສືບທອດ;
3. ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳນັ້ນຫາກບໍ່ຮັບເອົາການສືບທອດ;
4. ມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງເຫລືອຈາກການສືບທອດຕາມພິໄນກຳ.

ມາດຕາ 16: ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງຜົວ ຫລື ແມ່ງທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ລູກ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜົວ ຫລື ແມ່ງຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປໂດຍໄດ້ປະແມ່ງ ຫລື ຜົວ ແລະ ລູກໄວ້ ກໍແມ່ນລູກເປັນຜູ້ມີສິດຮັບມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນຊັບເດີມຂອງຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດ. ສ່ວນສິນສົມສ້າງນັ້ນໃຫ້ແບ່ງເຄິ່ງ, ເຄິ່ງໜຶ່ງໃຫ້ແມ່ງ ຫລື ຜົວທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງນັ້ນມອບໃຫ້ແກ່ພວກລູກແບ່ງປັນເປັນພູດສະເໝີກັນ.

ແມ່ງ ຫລື ຜົວທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ມີສິດຄຸ້ມຄອງຊັບທີ່ຕົກທອດເປັນຂອງລູກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ.

ມາດຕາ 17: ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງຜົວ ຫລື ແມ່ງທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ແລະ ຍາດສາຍຕັ້ງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຜົວ ຫລື ແມ່ງຊຶ່ງບໍ່ມີລູກຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປຍັງເຫລືອແຕ່ແມ່ງ ຫລື ຜົວ ແລະ ຍາດສາຍຕັ້ງ ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຍາດສາຍຕັ້ງຈະໄດ້ຮັບມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນຊັບເດີມຂອງຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດທັງຫມົດ ຕາມລຳດັບໃກ້ຊິດກັບຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດໂດຍແບ່ງປັນເປັນພູດສະເໝີກັນ;
2. ແມ່ງ ຫລື ຜົວທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບແຕ່ສ່ວນສິນສົມສ້າງທັງຫມົດ ຊຶ່ງຕົກເປັນຂອງຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 18: ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງ.

ຖ້າວ່າຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດຫາກບໍ່ມີລູກ ແລະ ບໍ່ມີຍາດສາຍຕັ້ງ ແຕ່ຫາກຍັງມີຜົວ ຫລື ແມ່ງນັ້ນ ຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງ ຈະໄດ້ຮັບມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນຊັບເດີມຂອງຜູ້ເສັຽຊີວິດແຕ່ເຄິ່ງໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນອີກເຄິ່ງໜຶ່ງ ແລະ ສິນສົມສ້າງທັງຫມົດນັ້ນ ຈະຕົກເປັນຂອງແມ່ງ ຫລື ຜົວ ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່.

ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງຍາດພີ່ນ້ອງສາຍຂວາງນັ້ນ ໃຫ້ແບ່ງປັນເປັນພູດສະເໝີກັນ.

ມາດຕາ 19: ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງພວກລູກຂອງຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດ.

ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກ ລະຫວ່າງພວກລູກຂອງຜູ້ທີ່ເສັຽຊີວິດໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າວ່າຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດຫາກມີແຕ່ລູກຄົງເທົ່ານັ້ນ ມູນມໍຣະດົກທີ່ຕົກທອດແກ່ພວກກ່ຽວກໍ ໃຫ້ແບ່ງປັນເປັນພູດສະເໜີກັນ.

2. ຖ້າວ່າຜູ້ເສັງຊີວິດຫາກມີລູກຄົງ, ລູກລ້ຽງ, ລູກນ້ຳ ພວກລູກລ້ຽງ ແລະ ລູກນ້ຳກໍຈະໄດ້ ຮັບພູດເທົ່າທຽມກັນກັບລູກຄົງ.

ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ລູກນ້ຳຈະໄດ້ຮັບພຽງແຕ່ມູນມໍຣະດົກທີ່ເປັນສິນສົມສ້າງຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີ ວິດເທົ່ານັ້ນ.

3. ລູກລ້ຽງ ຈະບໍ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່ເດີມຂອງຕົນອີກ;

4. ຖ້າວ່າພວກລູກທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຫາກໄດ້ປະພຶດຕົນບໍ່ຊອບທຳ, ບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ ການຄຸ້ມຄອງຂອງພໍ່ແມ່, ບໍ່ໄດ້ເບິ່ງແຍງພໍ່ແມ່ໃນເວລາເຖົ້າແກ່ ຫລື ເຈັບເປັນທັງໆທີ່ວ່າຕົນມີ ຄວາມອາດສາມາດຢູ່ແລ້ວ ກໍຈະຖືວ່າເປັນຜູ້ເສັງສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແລະ ຈະໄດ້ປະຕິບັດ ດັ່ງດຽວກັນກັບວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 20: ສິດໃນການຮັບມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງເປັນຂອງລູກທີ່ຍັງຢູ່ໃນທ້ອງຂອງຜູ້ເປັນແມ່.

ລູກຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກທີ່ຍັງຢູ່ໃນທ້ອງຂອງຜູ້ເປັນແມ່ກໍມີສິດຮັບສ່ວນແບ່ງປັນເຊັ່ນດຽວ ກັນ.

ມາດຕາ 21: ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກລະຫວ່າງຫົວຫນ້າຄອບຄົວ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້.

ຖ້າວ່າຫົວຫນ້າຄອບຄົວຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຜູ້ຮັບໃຊ້ ທີ່ຢູ່ໃນຄອບຄົວນັ້ນ ແຕ່ສາມປີຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງໄດ້ເບິ່ງແຍງຢ້າວເຮືອນ ແລະ ປິ່ນປົວໃນເວລາຜູ້ກ່ຽວ ເຈັບເປັນກໍຈະໄດ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນ.

ຖ້າວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫົວຫນ້າຄອບຄົວກໍຈະ ໄດ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນ.

ມາດຕາ 22: ມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດ.

ເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ ສືບທອດນັ້ນຢູ່ໃສ ພາຍໃນກຳນົດ ຫົກເດືອນ ຫາກບໍ່ມີຜູ້ໃດມາທວງທາວເອົາແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກ ທັງຫມົດນັ້ນຈະແມ່ນລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໄວ້.

ຖ້າຫາກຫມົດອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 30 ຂອງກົດ ໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວກໍຈະຕົກເປັນກຳມະສິດຂອງລັດ.

ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການເປີດການສືບ ທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ເປັນຜູ້ກຳນົດເອົາຊັບຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດນັ້ນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ເພື່ອໄປໃຊ້ ຈ່າຍໃນການມັງນຄາບສິ່ງສະການ ແລະ ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຜູ້ທີ່ເສັງຊີວິດ.

ມາດຕາ 23: ມູນມໍຣະດົກຂອງພິກຂຸ, ສາມະເນນ.

ເມື່ອພິກຂຸ, ສາມະເນນອົງໃດຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດໄປ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ບໍ່ໄດ້ມອບຊັບຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃຫ້ບຸກຄົນ ຫລື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງແລ້ວ ຊັບນັ້ນກໍຈະຕົກເປັນຂອງວັດທັງຫມົດ.

ມາດຕາ 24: ສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງ ຜົວ ເມັງ ທີ່ແຍກກັນຢູ່.

ຜົວເມັງຄູ່ໃດທີ່ໄດ້ແຍກກັນຢູ່ຕ່າງຫາກ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຢ່າຮ້າງກັນໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ກໍຍັງມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຂອງກັນ ແລະ ກັນໄດ້ຢູ່.

ຫມວດທີ II

ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ

ມາດຕາ 25: ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ.

ເມື່ອບຸກຄົນຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ ຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດກ່ອນເຈົ້າມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຜູ້ສືບທອດຂອງບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນກໍມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນຜູ້ກ່ຽວຕາມລຳດັບ. ເມື່ອຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ຜູ້ນີ້ຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດກໍໃຫ້ຜູ້ສືບທອດຜູ້ຕໍ່ໄປໄດ້ຮັບມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ ແລະ ຕໍ່ໆໄປ.

ມາດຕາ 26: ເງື່ອນໄຂຂອງການສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນ:

ຕ້ອງເປັນຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດໝາຍ;

ຕ້ອງເປັນລູກຂອງບຸກຄົນທີ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງໄດ້ເສັງຊີວິດ.

ມາດຕາ 27: ສິດຂອງຜູ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ.

ບຸກຄົນຜູ້ໃດຫາກໄດ້ສະລະມູນມໍຣະດົກ ທີ່ຕົກເປັນພູດຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ອື່ນແລ້ວ ກໍຍັງມີສິດຮັບມູນມໍຣະດົກແທນທີ່ກັນຢູ່.

ຫມວດທີ III

ການຮ້ອງຂໍແບ່ງປັນມູນມໍລະດົກ

ມາດຕາ 28: ການສະເໜີແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຈະຂໍແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກກໍໄດ້ ເວັ້ນເສັງແຕ່ມີສັນຍາທີ່

ບົ່ງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ຖ້າຫາກມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸແລ້ວ ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກອາດຈະຍຶດເວລາອອກໄປຈົນກວ່າຜູ້ກ່ຽວຈະເຖິງກະສຽນອາຍຸກໍໄດ້ ຫລື ຖ້າຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຈະແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກໃນເວລານັ້ນກໍຕ້ອງໃຫ້ສານເປັນຜູ້ແບ່ງປັນ.

ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ຖ້າວ່າຄູ່ຜົວເມັງ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫາກເສັງຊີວິດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນໄດ້ເອົາຜົວ ຫລື ເມັງໃຫມ່ແລ້ວ ພວກລູກຈະຂໍແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກນັ້ນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 29: ການເຮັດບັນຊີມູນມໍຣະດົກ.

ກ່ອນການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກຕ້ອງເຮັດບັນຊີຊັບສິມບັດຕ່າງໆຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກດັ່ງນີ້:

1. ຊັບສິມບັດ ຊຶ່ງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກໄດ້ເອົາໃຫ້ຜູ້ອື່ນຢືມ, ຝາກ ຫລື ຊວດຈຳ. ຖືກຜູ້ອື່ນສໍ້ໂກງ, ບິດບັງ, ຍັກຍອກເອົາກ່ອນການເສັງຊີວິດ;
2. ການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າມັງຄາບສິ່ງສະການ ແລະໜີ້ສິນອື່ນໆຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຊຳລະສະສາງບັນຊີລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍສຳເລັດແລ້ວ ພວກສືບທອດມູນມໍຣະດົກຈຶ່ງແບ່ງປັນຊັບດັ່ງກ່າວຕາມພູດຂອງໃຜລາວ.

ມາດຕາ 30: ອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງຟ້ອງເອົາມູນມໍຣະດົກ.

ການຮ້ອງຟ້ອງເອົາມູນມໍຣະດົກ ສາມາດເຮັດຂຶ້ນໄດ້ພາຍໃນກຳນົດ ສາມປີ ນັບແຕ່ມີທີ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກໄດ້ເສັງຊີວິດ ຫລື ນັບແຕ່ມີທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກໄດ້ຮູ້ ແລະຄວນຮູ້ວ່າເຈົ້າມູນມໍຣະດົກໄດ້ເສັງຊີວິດ. ຖ້າວ່າກາຍກຳນົດນີ້ແລ້ວ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງກໍຈະຕົກໄປ ເວັ້ນເສັງແຕ່ຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍ.

ມາດຕາ 31: ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຜູ້ສືບທອດຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ຄອບຄອງມູນມໍຣະດົກ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແບ່ງປັນນັ້ນ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວໄດ້ທຸກເວລາ ເຖິງວ່າອາຍຸຄວາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນມາດຕາ 30 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ຈະຫມົດແລ້ວກໍຕາມ.

**ພາກທີ III
ວ່າດ້ວຍສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພີໄນກຳ**

**ຫມວດທີ I
ການເຮັດພີໄນກຳ**

ມາດຕາ 32 : ສິດໃນການມອບ ຫລື ເຮັດພິໄນກຳ.

ພົນລະເມືອງທຸກຄົນມີສິດມອບ ຫລື ຍົກຊັບ ຫລື ເຮັດພິໄນກຳ ມອບຊັບສົມບັດຂອງຕົນ ໃຫ້ບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງ ຫລື ໃຫ້ຫລາຍຄົນ, ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ລວມທາງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມອື່ນຕາມເຈດຈຳນົງຂອງຕົນກ່ອນເສັຽຊີວິດ.

ການມອບຊັບ ແມ່ນ ການເອົາຊັບຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນເວລາຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຜູ້ຮັບຊັບນັ້ນຈະກາຍເປັນເຈົ້າກຳມະສິດນັບແຕ່ເວລາທີ່ໄດ້ຮັບຊັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຍົກຊັບ ແມ່ນ ການເອົາຊັບຂອງຕົນໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂໃນເວລາຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຜູ້ຮັບຊັບນັ້ນຈະກາຍເປັນເຈົ້າກຳມະສິດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອຜູ້ກ່ຽວຫາກໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນກັບຜູ້ຍົກຊັບໂດຍສຳເລັດ.

ມາດຕາ 33: ຂອບເຂດສິດໃນການມອບ ຫລື ຍົກຊັບ ຫລື ເຮັດພິໄນກຳ.

ເມື່ອຕົນຍັງມີຊີວິດຢູ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ບໍ່ມີສິດມອບ ຫລື ຍົກຊັບໂດຍຫນັງສືມອບ, ຍົກຊັບ ຫລື ໂດຍພິໄນກຳ ມອບຊັບທັງຫມົດຂອງຕົນໃຫ້ລູກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫລື ບຸກຄົນອື່ນ ຖ້າວ່າຜູ້ກ່ຽວຫາກມີລູກສືບທອດຢູ່.

ການມອບ ຫລື ການຍົກຊັບ ຫລື ເຮັດພິໄນກຳ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າວ່າເຈົ້າມູນມໍຣະດົກຫາກມີລູກຜູ້ໜຶ່ງ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍເລິ່ງໜຶ່ງຂອງຊັບທັງຫມົດ.
2. ຖ້າວ່າເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ຫາກມີລູກສອງຄົນ ແມ່ນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງຊັບທັງຫມົດ.
3. ຖ້າວ່າເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ຫາກມີລູກສາມຄົນຂຶ້ນໄປ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ກາຍໜຶ່ງສ່ວນສີ່ຂອງຊັບທັງຫມົດ.

ມາດຕາ 34: ພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ການເຮັດພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນ ອາດຈະຂຽນດ້ວຍເຈົ້າມູນມໍຣະດົກເອງ. ຖ້າຫາກຜູ້ອື່ນຂຽນໃຫ້ກໍຕ້ອງມີພະຍານຢ່າງຫນ້ອຍ ສາມຄົນເຂົ້າຮ່ວມນຳ ແຕ່ຕ້ອງຮັກສາຄວາມລັບໄວ້ຈົນກວ່າຈະມີການເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ໃນພິໄນກຳນັ້ນ ຕ້ອງບອກສະຖານທີ່, ວັນ, ເດືອນ, ປີ ເຮັດພິໄນກຳ, ປະເພດ ແລະ ຈຳນວນຊັບທີ່ຈະມອບ, ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ມອບ ແລະຜູ້ຮັບ, ຜູ້ຂຽນ ແລະຂອງພະຍານ.

ຜູ້ມອບ, ຜູ້ຂຽນ ແລະ ພະຍານຕ້ອງລົງລາຍເຊັນ ຫລື ແປະໂປ້ມີໃສ່ພິໄນກຳ.

ພິໄນກຳນັ້ນ ຫລັງຈາກເຮັດແລ້ວຕ້ອງໃສ່ຊ່ອງຕິດຄັ້ງ ແລ້ວນຳໄປຂຶ້ນທະບຽນທີ່ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນເຈົ້າມູນມໍຣະດົກຢູ່.

ມາດຕາ 35: ພິໄນກຳທາງປາກເປົ່າ.

ບຸກຄົນຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນໄດ້ຍ້ອນຕົກຢູ່ໃນສະພາບອັນ

ຕະລາຍທີ່ໄກ້ຈະເສຍຊີວິດ ຫລື ຍ້ອນສຸກຂະພາບອ່ອນເພັງ ຫລື ຍ້ອນສາເຫດອື່ນໆ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນ ຈະເຮັດພິໄນກຳທາງປາກເປົ່າກໍໄດ້ ໂດຍຊ້ອງໜ້າພະຍານຢ່າງໜ້ອຍ ສາມຄົນ.

ພະຍານດັ່ງກ່າວຕ້ອງແຈ້ງຂໍຄວາມທີ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ໄດ້ສັ່ງໄວ້ຕໍ່ສຳນັກງານທະບຽນສານ ແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານໃນທັນໃດ ແລະ ຊື້ແຈ້ງສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ບຸກຄົນນັ້ນບໍ່ສາມາດເຮັດພິໄນ ກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນໄດ້.

ພິໄນກຳທາງປາກເປົ່ານັ້ນຈະບໍ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ ຖ້າຫາກກາຍກຳນົດ ໜຶ່ງເດືອນ ນັບ ແຕ່ເວລາທີ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກໄດ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 36: ຜູ້ສືບທອດສຳຮອງ.

ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກມີສິດກຳນົດຜູ້ສືບທອດສຳຮອງ ເພື່ອແທນທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຊຶ່ງຕົນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ກ່ອນນັ້ນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ສືບທອດຜູ້ນີ້ຫາກໄດ້ເສຍຊີວິດ ກ່ອນການເປີດພິໄນກຳ ຫລື ບໍ່ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 37: ສິດຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ.

ຖ້າວ່າເຈົ້າມູນມໍຣະດົກທີ່ໄດ້ເສຍຊີວິດນັ້ນ ຫາກໄດ້ມອບຊັບສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຕາມພິໄນ ກຳໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຕາມກົດຫມາຍຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງແລ້ວ ຜູ້ສືບທອດຜູ້ນີ້ ນອກຈາກຈະໄດ້ ຮັບມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳແລ້ວ ກໍຍັງຈະໄດ້ຮັບພູດສ່ວນມູນມໍຣະດົກທີ່ຕົກທອດໃຫ້ຕົນຕາມກົດ ຫມາຍອີກດ້ວຍ.

ມາດຕາ 38: ຜູ້ບໍ່ມີສິດຮັບຊັບຕາມພິໄນກຳເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ຜູ້ຊຽນພິໄນກຳ, ພະຍານໃນພິໄນກຳ ແລະ ຜົວ ຫລື ເມັງຂອງພວກກ່ຽວຈະເປັນຜູ້ຮັບຊັບ ຕາມພິໄນກຳນັ້ນບໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 39: ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງຊັບ.

ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກມີສິດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປົກຄອງຊັບ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກມີຈຸດປະສົງຢາກເຮັດ ພິໄນກຳມອບຊັບສົມບັດໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງ ດ້ານການປະພຶດ.

ຜູ້ປົກຄອງຊັບນັ້ນ ອາດຈະແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄົນອື່ນເປັນຜູ້ປົກຄອງຊັບແທນຕົນກໍໄດ້ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນໃນພິໄນກຳ.

ສິດຂອງຜູ້ປົກຄອງຊັບຈະໝົດໄປ ໃນເມື່ອເດັກນັ້ນຫາກເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ ຫາກໄດ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິແລ້ວ.

ຫມວດທີ II
ການລົບລ້າງພິໄນກຳ

ມາດຕາ 40: ການປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງພິໄນກຳ.

ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ມີສິດປ່ຽນແປງ ຫລື ລົບລ້າງພິໄນກຳທີ່ຕົນເຮັດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ດ້ວຍການເຮັດພິໄນກຳໃໝ່.

ພິໄນກຳສະບັບທີ່ເຮັດຂຶ້ນໃໝ່ນີ້ ຈະລົບລ້າງພິໄນກຳສະບັບກ່ອນທັງໝົດ ຫລື ພຽງແຕ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ມີຂໍ້ຄວາມຂັດກັບພິໄນກຳສະບັບໃໝ່ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 41: ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ພິໄນກຳຕົກໄປ.

ພິໄນກຳທີ່ເຮັດຂຶ້ນຈະຕົກໄປ:

1. ເມື່ອຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ ຫາກໄດ້ເສັງຊີວິດກ່ອນເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ;
2. ເມື່ອຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມພິໄນກຳ ຫາກໄດ້ສະລະມູນມໍຣະດົກທີ່ກ່າວໄວ້ໃນພິໄນກຳ;
3. ເມື່ອຊັບສົມບັດທີ່ຕົກທອດຕາມພິໄນກຳນັ້ນ ຫາກໄດ້ຖືກສູນຫາຍ ຫລື ຖືກທຳລາຍດ້ວຍເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ;
4. ເມື່ອພິໄນກຳນັ້ນຫາກໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ເປັນໂມຄະ.

ມາດຕາ 42: ພິໄນກຳເປັນໂມຄະ.

ຈະຖືວ່າພິໄນກຳເປັນໂມຄະ:

1. ພິໄນກຳທີ່ເຮັດຂຶ້ນໂດຍບຸກຄົນທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ ຫລື ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ;
2. ພິໄນກຳທີ່ມີເປົ້າຫມາຍບໍ່ຈະແຈ້ງ;
3. ພິໄນກຳທີ່ເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍການຖືກບັງຄັບ, ຫລອກລວງ, ປອມແປງ;
4. ພິໄນກຳທີ່ໄດ້ມອບຊັບໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ຊຶ່ງໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃນມາດຕາ 38 ຂອງກົດຫມາຍສະບັບນີ້.

ຫມວດທີ III
ການປະຕິບັດພິໄນກຳ

ມາດຕາ 43: ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ.

ຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ອາດຈະແມ່ນ:

1. ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ;

2. ບຸກຄົນຊຶ່ງລະບຸໄວ້ໃນພິໄນກຳ ຫລື ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ມີສິດສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ໃນເມື່ອເຈົ້າມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳໄວ້ ຫລື ຜູ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນໄດ້ຫາຍສາບສູນ ຫລື ບໍ່ຈົງໃຈປະຕິບັດ ຫລື ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ແມ່ນສາມ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ.

ມາດຕາ 44: ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ.

ພິໄນກຳຈະນຳມາປະຕິບັດໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອ ເຈົ້າມູນມໍຣະດົກຫາກໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປແລ້ວ.

ຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ມີສິດເຮັດທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ະເໝາະສົມເພື່ອປະຕິບັດພິໄນກຳ.

ຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບຳເນັດໃນການປະຕິບັດພິໄນກຳນັ້ນເລີຍ ມີແຕ່ສິດຮັບເອົາ ຄ່າທົດແທນການໃຊ້ຈ່າຍອັນຈຳເປັນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກເທົ່ານັ້ນ.

ຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ມີພັນທະລາຍງານກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ສືບທອດ ມູນມໍຣະດົກຊາບ ຕາມຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ພາກທີ IV

**ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ
ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສືບທອດ**

ຫມວດທີ I

ການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 45: ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ.

ເມື່ອມີການຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກແລ້ວ ຫລື ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນນັ້ນ ສຳນັກງານ ທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນທີ່ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນ ຕ້ອງວາງມາດ ຕະການປົກປັກຮັກສາມູນມໍຣະດົກ ຫລື ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນປະ ໂຫຍດຂອງລັດ, ຂອງບັນດາຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ແລະ ເຈົ້າໜີ້.

ມາດຕາ 46: ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ.

ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກໄດ້ ມີຄື:

1. ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນເຖິງກະສຽນອາຍຸ;
2. ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການປະພຶດ;
3. ຜູ້ທີ່ຖືກສານຕັດສິນວ່າ ເປັນຜູ້ລື້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 47: ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດບັນຊີມູນມໍຣະດົກ ໂດຍຊ້ອງໜ້າຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຫລາຍຄົນ ກໍຕ້ອງເຮັດຊ້ອງໜ້າຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກນັ້ນຢ່າງໜ້ອຍສອງຄົນ ໂດຍໃຫ້ແລ້ວພາຍໃນກຳນົດໜຶ່ງເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຕົ້ນໄປ.

2. ຮັບຄຳຮ້ອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ກ່ອນຜູ້ສືບທອດຈະຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ;

3. ແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກໃຫ້ບັນດາຜູ້ສືບທອດຕາມພູດຂອງແຕ່ລະຄົນ.

ຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກບໍ່ມີສິດທາງເອົາຄ່າບຳເນັດໃນການຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ຜູ້ສືບທອດຫາກເຫັນດີມອບໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 48: ການລົບລ້າງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ.

ຖ້າວ່າຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກ ຫາກບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຫລື ໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມປະໝາດ ຫລື ໂດຍບໍ່ມີຄວາມບໍລິສຸດໃຈແລ້ວ ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີສິດລົບລ້າງການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ແລ້ວແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄຸ້ມຄອງຜູ້ໃໝ່ແທນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາເຈັດວັນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ລົບລ້າງການແຕ່ງຕັ້ງນັ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຫມວດທີ II

ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ

ມາດຕາ 49: ການຊຳລະໜີ້ສິນ.

ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຕາມກົດຫມາຍ ຫລື ຕາມພິໄນກຳ ຕ້ອງຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກບໍ່ໃຫ້ເກີນພູດມູນມໍຣະດົກທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ.

ຖ້າວ່າ ມູນມໍຣະດົກຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແບ່ງປັນ ເຈົ້າໜີ້ກໍມີສິດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຜູ້ຄຸ້ມຄອງມູນມໍຣະດົກນັ້ນຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ຕົນທັງໝົດ.

ຖ້າວ່າມູນມໍຣະດົກ ຫາກໄດ້ແບ່ງປັນກັນຫມົດແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ອາດຈະສະເໜີໃຫ້ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ຕົນກໍໄດ້. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ຫາກໄດ້ຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ເກີນກ່ວາສ່ວນທີ່ຕົນຈະຕ້ອງຊຳລະແລ້ວຜູ້ສືບທອດຜູ້ອື່ນ ງ ກໍຕ້ອງສະເລ່ງການທົດແທນຄ່າຊຳລະໜີ້ສິນນັ້ນຄືນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ.

ຖ້າວ່າຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຫາກຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນຕາມພູດຂອງຕົນໄດ້ນັ້ນ ຜູ້ສືບທອດຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບສະເລ່ງໃຊ້ໜີ້ສິນແທນຜູ້ກ່ຽວໃຫ້ເຈົ້າ

ໜີ້.

ການຊຳລະໜີ້ສິນຂອງເຈົ້າມູນມໍຣະດົກ ໃຫ້ຄິດໄລ່ເອົາແຕ່ໃນຂັບສົມບັດທີ່ເປັນມູນມໍຣະດົກເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 50: ການທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຊຳລະໜີ້ສິນຂອງຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ຜູ້ຊົມຄອງມູນມໍຣະດົກອາດຈະມອບພູດທັງຫມົດ ຫລື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງມູນມໍຣະດົກທີ່ຄວນໄດ້ຮັບໃຫ້ແກ່ຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງກໍໄດ້ ຖ້າວ່າຜູ້ກ່ຽວຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຊຳລະໜີ້ສິນທີ່ຕົກເປັນພູດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 51: ກຳນົດເວລາໃນການທວງໜີ້ສິນ.

ເຈົ້າໜີ້ມີສິດທວງເອົາໜີ້ສິນຂອງຕົນນຳຜູ້ສືບທອດທີ່ໄດ້ຮັບເອົາມູນມໍຣະດົກ ຫລື ນຳຜູ້ຊົມຄອງມູນມໍຣະດົກ ຫລື ນຳຜູ້ປະຕິບັດພິໄນກຳ ຫລື ຍື່ນຄຳຮ້ອງເພື່ອທວງເອົາໜີ້ສິນຕໍ່ສຳນັກງານທະບຽນສານແຫ່ງລັດ ຫລື ນາຍບ້ານ ບ່ອນທີ່ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ ຫລື ຕໍ່ສານພາຍໃນກຳນົດ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ເປີດການສືບທອດມູນມໍຣະດົກເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າວ່າເຈົ້າໜີ້ຫາກບໍ່ໄດ້ທວງເອົາໜີ້ສິນ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງທວງເອົາໜີ້ສິນຂອງຕົນພາຍໃນກຳນົດ ຫົກເດືອນແລ້ວ ເຈົ້າໜີ້ກໍຈະຫມົດສິດໄປ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຫາກມີເຫດຜົນພຽງພໍເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 52: ການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້.

ຖ້າວ່າການແບ່ງປັນມູນມໍຣະດົກຫາກບໍ່ສາມາດຕົກລົງກັນໄດ້ ລະຫວ່າງພວກຜູ້ສືບທອດມູນມໍຣະດົກດ້ວຍກັນແລ້ວ ກໍແມ່ນສານຈະເປັນຜູ້ຕົກລົງ.